

KSIĘGA OZEASZA

Nazwa	Skrót wg BT	Język	Redakcja	Czas opisywanych zdarzeń
	Oz	hebrajski	VIII-VI w.	Ok. 750-720? przed Chr.
	Treść	Struktura		Teologia - idee - myśli
הושע (BHS)	Krytyka niewierności Izraela wobec swego Pana	1. Historia małżeństwa Ozeasza (1-3) 2. Potępienie współczesnych Ozeasza (4,1-9,9) 3. Grzech a historia (9,10-14,1) 4. Epilog: nawrócenie i zbawienie (14,2-9)		Krytyka kultu pogańskiego Wezwanie do wierności Bogu Odrzucenie polityki i metod postępowania Izraela Waga poznania i miłości w relacji z Bogiem Bóg oblubieńcem (2,4), lwem (13,7), lekarzem (14,5), ojcem (11,1) Bóg Zbawcą
Osee (Vg)				
ΩΣΗΕ (LXX)	Postaci/Bohaterowie	Parę cytatów...	Pojęcia	Ciekawostki
The Book of Hosea	Ozeasz, Gomer, Jizreel, Lo-Ruchama, Lo-Ammi	<i>I stanie się w owym dniu - wyrocznia Pana - że nazwie Mnie: "Mąż mój", a już nie powie: "Mój Baal". (2,18)</i>	Berit – przymierze, rodzaj umowy gwarantującej porządek i ustalającej prawa i obowiązki stron zawierających układ. Jedno z podstawowych pojęć teologii ST na określenie relacji między Bogiem a człowiekiem Baal (<i>pan, władca, mąż</i>) – bóstwo pogańskie pochodzenia semickiego, czczone jako władca sił natury i uosobienie mocy słońca. Przedstawiano go pod postacią byka i czczono w Izraelu w Sychem, Szittim, Samarii a nawet w Jerozolimie (2 Krl 11,81)	Imię Ozeasz (הוֹשֵׁעַ, hōšē ^{ac}) znaczy „Pan ocala/zbawia” Ozeasz jest uważany za pierwszego proroka który porównał stosunek narodu do Boga do związku małżeńskiego
	Miejsca	<i>I poślubię cię sobie znowu na wieki, poślubię przez sprawiedliwość i prawo, przez miłość i miłosierdzie. Poślubię cię sobie przez wierność, a poznasz Pana. (2,21-22)</i>		<i>Izrael wydał przez wieki miliony proroków. Jednak zostały zapisane tylko te słowa, które zawierały przesłanie dla przyszłych pokoleń (Talmud, Megillah, 14a)</i>
	Betel, Gibea, Rama, Bet-Awen	<i>Naród mój ginie z powodu braku nauki: ponieważ i ty odrzuciłeś wiedzę, Ja cię odrzucę od mego kapłaństwa. (4,6)</i> <i>Chodźcie, powróćmy do Pana! On nas zranił i On też uleczy, On to nas pobił, On ranę zawiąże. (6,1)</i> <i>Miłości pragnę, nie krwawej ofiary, poznania Boga bardziej niż całopaleń. (6,6)</i> <i>Pociągnąłem ich ludzkimi więzami, a były to więzy miłości. Byłem dla nich jak ten, co podnosi do swego policzka niemowlę - schyliłem się ku niemu i nakarmiłem go. (11,4)</i>		